

Notícies

Artur Mas pronuncia una declaració de compromís amb el poble de Catalunya davant la tomba de Guifré el Pilós

30.10.2006

recomanar | imprimir

Documents relacionats

Declaració de compromís amb el poble de Catalunya

En un acte a Ripoll, el candidat de CiU, Artur Mas, pronuncia una declaració de compromís amb Catalunya davant la tomba de Guifré el Pilós. A continuació la podeu llegir íntegra.

DECLARACIÓ DE COMPROMÍS AMB EL POBLE DE CATALUNYA DAVANT LA TOMBA DE GUIFRÉ EL PILÓS

Avui acabem en terres de Girona el tram final del procés que ens durà com a nació a l'elecció del President número 128 de la Generalitat, i per tant, de Catalunya.

Aquests murs romànics de Santa Maria de Ripoll, que acullen les restes de diversos comtes catalans i del seu fundador, Guifré el Pilós, són un espai d'elevat simbolisme nacional.

He triat aquest indret perquè vull deixar constància solemne del meu compromís personal i polític amb la nació catalana, amb Catalunya, la nostra pàtria.

Sant Maria de Ripoll i Guifré el Pilós són símbols i alhora síntesi de la història i l'ànima del poble català. Els sòlids murs, aixecats per primer cop l'any 880, han estat protagonistes i testimoni de les primeres passes del nostre país.

Guifré va lluitar contra els sarraïns i va aixopugar sota el seu govern els Comtats d'Urgell i Cerdanya, Barcelona i Girona, i Osona. Va creuar la fina línia entre la continuïtat en l'imperi franc per anar configurant el que en el segle XII ja es coneixeria com la nostra Catalunya.

Guifré és pare simbòlic de la nostra pàtria i artífex de la llegenda de l'escut de les quatre barres. Segur que de les seves ferides va brollar la sang vermella. Però la seva inscripció amb els dits de la mà en un escut de fons groc és tan llegenda com realitat és la nostra senyera.

Llegendes, les de l'ensenyament el naixement de la nació, que s'han anat forjant al llarg dels segles amb obres i aportacions com la primera història de Catalunya, redactada aquí mateix, fins a la Renaixença cultural del XIX.

La seva inexactitud històrica no les fa menys valuoses o menys certes, tot el contrari. El més important és que aquest simbolisme és patrimoni i creació del nostre poble, que ha estat, és i vol continuar sent una realitat inqüestionable.

La Catalunya de molts segles és la que ens ha portat fins avui i ens ha dotat també d'una mítica i un imaginari col·lectiu i compartit.

Això ens ha de fer sentir orgullosos i deutors d'una identitat singular i pròpia, que amb tots els seus cims i les seves valls ens ha dut fins al llindar del segle XXI.

Els pobles i les llegendes construeixen la seva història i el seu imaginari sobre grans fites, victòries i derrotes. Victòries i grandesa com la de Guifré el Pilós i Jaume I i derrotes com el 1714 o l'afusellament del President Companys.

Avui sóc aquí, som aquí, per reeditar el nostre compromís vital i generacional amb el nostre poble i la nostra nació.

Com tantes altres generacions anteriors nosaltres tenim el dret i sobretot el deure de servir el nostre país.

El nostre projecte de país és el que combina arrels i noves branques, tradició i modernitat. La Cultura més pròpia i singular amb la globalització més àmplia i oberta al món.

Si el poble de Catalunya el proper dia 1 de novembre ens diposita la confiança necessària per assumir la més alta responsabilitat amb la qual ens pot honorar:

Prometem servir Catalunya i el poble català amb tota la dignitat i l'esforç que ens aportin la raó el sentiment.

Amb el ferm propòsit de fer del nostre país una pàtria més lliure, més justa i més pròspera per a tots els catalans i catalanes.

Honrant els nostres avantpassats, servint als nostres compatriotes i llegant un futur més lluminós als nostres fills i filles.

Moltes gràcies.